

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)
Štev. (Nº) 46

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
21 de noviembre - 21. novembra 1996

Iz življenja v Sloveniji

Zadnje tedne sem imel priliko in veselje, da sem iz Ljubljane poročal dragim bralcem o razvijanju slovenskega političnega življenja pred volitvami in neposredno po njih. Rad bi zaključil to vrsto pregledov današnje slovenske politične scene s kratkim člankom, ki naj povzame vtise teh pet tednov in nekako nakaže moje misli o slovenski sedanjosti in bodočnosti.

Ni lahko razumeti struj in trenj, ki sem jih v Ljubljani srečaval ob vsakem koraku. Včasih se mi je zdelo, da ne morem priti do ključa, ki bi mi pomagal doseči tisto točko, raz katere bi imel jasen pogled in pravilno presojo. Za nas, ki smo petdeset let živeli v svobodi in presojali politično življenje držav na raznih koncih sveta, je slovenska politika mnogokrat nerazumljiva, da, neložljiva. In prav zaradi tega moramo biti pazljivi, ne hiteti s sodbami, niti kritizirati v prazno, ker se stvari ne odvijajo tako, kakor se nam zdi, da bi se morale.

Slovenska politična scena je danes zaznamovana s težkim bremenom petdeset let enoumja, petdeset let strahovanja in zatiranja. Slovenska demokracija je mlada in mnogi slovenski politiki pomladnih strank se dobesedno šele učijo. A to nikomur ne daje pravice, da bi komu narekoval misli, besede ali dejanja, kajti mi se moramo tudi šele začeti učiti o tamošnjih realnih razmerah, o tamošnji stvarnosti, o logiki tamošnjega političnega položaja, ki ni isti kot v Argentini, ZDA, Kanadi, Avstraliji ali zahodni Evropi.

Ako upoštevamo te predpogoje, bomo lažje doumeli, zakaj slovenski politiki mnogokrat „ne upoštevajo naših nasvetov“, bomo imeli več potrpljenja s stvarmi, ki se po našem okusu razvijajo preveč počasi, in bomo celotno politično življenje v domovini spremljali bolj z razpoloženjem „kje naj pomagamo“, kot pa z zagonom „to vam svetujemo“, kadar ne „to od vas zahtevamo“. Razni napadi, češ, tega še ni, ali pa, kako da tega ne storite, lahko rodijo prav obratni učinek od tistega, ki ga hočemo doseči. Lahko je kritizirati ali pa svetovati iz razdalje deset in še več tisoč kilometrov, težko pa voditi vsakdanjo borbo, v okoliščinah, v kateri vsak še tako majhen uspeh stane mnogo potu in solz. Toliko, kar se tiče emigracije in njenega zadržanja.

Sedaj pa še malo o konkretnih dogodkih. V trenutku, ko pišemo te vrstice, pričakujemo končnih uradnih rezultatov volitev, kateri pa ne bodo bistveno spremenili izida ne politične scene v Ljubljani. Trenutno so vse sile ene in druge strani naperjene v to, da se sestavi čim močnejša vlada. Razumljivo je, da je vsaka stran prvenstveno zaposlena za dosego „čiste“ vlade, to je, pomladne stranke v vlado brez katere izmed levih strank, in seveda levica v vlado brez pomladi. Ker remi petinštiridesetih poslancev na vsaki strani tako sestavo onemogoča, teče borba za pridobitev kakega „uskoka“ tako na eni kot na drugi strani. Drnovšek je namreč že spoznal, da nobena izmed pomladnih strank ne bo hotela sama v kako čudno koalicio. Vsak od kandidatov za mandatarja (Drnovšek na levi, Podobnik med pomladniki) seveda v ožjih kro-

gih trdi, da bo dosegel zadostno število glasov za sestavo vlade.

A taka vlada bi bila izredno nestabilna in za celoten razvoj družbenega življenja v Sloveniji tudi nevarna. V središču pozornosti tako vendar še ostane formula 3+1, to je, pomladniki plus Drnovšek, ki pa jo ta hoče spremeniti v 1+3, to je, ista sestava, a da bi bil mandatar on, ne pa Podobnik. Okoli te točke bo teklo še mnogo debat, in veliko vprašanje je, kakšen bo izid. Vsekakor za državo ni pozitivno, da se te debate in ta pogajanja zavlačujejo v nedogled. Slovenija je še premlada država in njeno stanje tudi v mednarodnem svetu premalo stabilno, da bi si mogla privoščiti taka zavlačevanja. Negativni odmevi se ne bi poznali samo v zunanji politiki, temveč bistveno v gospodarstvu. Ker pa je prav na tem področju treba povzeti marsikateri težak in tudi nepopularen ukrep, je sestava močne vlade skoraj življenska nuja.

Ne smemo pa pozabiti, da bo v vse to vrvenje padel še referendum o spremembi volilnega sistema. Doslej so predlogi trije in referendum bodo tudi trije a istočasni. Spoznal pa sem teh pet tednov v Sloveniji, da ljudje sploh ne vedo, za kaj gre, niti kaj je bistvo sprememb, ki jih ena ali druga stran predlaga. V primeru, da se referendum končno izpelje (napovedan je bil prvotno za 8. decembra) je nemogoče govoriti o kakem predvidljivem izidu. Volilci bodo bolj volili osebe, ki bodo en ali drug izid podpirale, kot pa formulo referendumov, ker dejansko ne vedo, za kaj gre. In tudi ni časa, da bi se jim to podrobno razložilo. Kratkodobna vaja demokracije in pa zapleten položaj to še bolj onemogočata. Dokaz temu je katastrofalno število neveljavnih glasov na zadnjih volitvah. In resno smemo trditi, da je večina tistih 66.800 neveljavnih glasov last slovenske pomladi, ki je v svoji nejasnosti in ljudskem neznanju zapravila lepo priložnost za zmago.

Najslabša varianta pa bi bila, da vlade sploh ne bi bilo mogoče sestaviti in bi bilo treba sklicati volitve že po novem volilnem sistemu. Nejasnost in nepredvidljivost bi bili v tem primeru popolni. Slovenija pa je država v tranziciji in bistveno potrebuje prav jasnosti in predvidljivosti. Zato ob koncu znova izražamo željo in upanje o zrelosti naših političnih voditeljev. Tako, za narodov blagor.

Tone Mizerič

Uradni rezultati

Republiška volilna komisija na čelu s predsednico Marijo Ude Marinček je 18. novembra na podlagi izidov na minulih parlamentarnih volitvah dodelila mandate 90 poslankam in poslancem novega državnega zbora.

V njem bo imela Liberalna demokracija Slovenije (LDS) 25 sedežev, Slovenska ljudska stranka (SLS) 19, Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS) 16, Slovenski krščanski demokrati (SKD) 10, Združena lista socialnih demokratov (ZLSD) 9, Demokratska stranka upokoencev (DeSUS) 5 in Slovenska nacionalna stranka (SNS) 4 sedežev.

Tu je treba ugotoviti, da se volilni rezultati v procentih niso spremenili od neuradnih skoraj nič, a je nekaj 100 glasov, ki jih je dobila SLS po pošti, njej prineslo enega poslanca več, ki ga je zgubila Združena lista in sicer ravno svojega predsednika Janeza Kocijančiča.

Poročilo o ugotavljanju izidov in dodelitvi poslanskih mandarov je RVK formalno predala slovenskemu predsedniku Milanu Kučanu, ki je po ustavi pristojen, da najkasneje 20 dni od dneva glasovanja skliče prvo konstitutivno sejo novega državnega zbora.

V LDS je neposredni mandat dobilo 20 poslancev: Jelko Kacin, Darja Lavtižar Belder, Davorin Terčon, Mario Gasparini, Igor Bavčar, Tone Anderlič, Jožef Školc, Metod Dragonja, Slavko Gaber, Jože Zimšek, Alojz Kovše, Herman Tomažič, Janez Drnovšek, Miran Jerič, Jože Avšič, Jožef Košir, Tone Partljič, Andrej Gerencner, Jože Špindler in Geza Džuban. Pri posredni delitvi mandatov je stranki pripadlo še pet sedežev, ki so jih dobili: Janez Kopač, Zoran Thaler, Aleksander Merlo, Rudolf Moge in Branko Janc.

V SLS je neposredni mandat dobilo 13 poslancev: Janez Podobnik, Jože Možgan, Josip Bajc, Marjan Podobnik, Franci Rokavec, Jakob Presečnik, Darinka Mravljak, Peter Hrastelj, Andrej Fabjan, Franc Kangler, Franc Potočnik, Vili Trofenik in Janez Kramberger. V posredni delitvi mandatov pa si je poslanski sedež pridobilo šest poslancev: Stanislav Brančič, Alojz Vesenjaj, Ciril Smrkolj, Anton Bergauer, Branko Tomažič in Franc Zagožen z nacionalne liste.

V SDS je neposredni mandat dobilo 10 poslancev: Mirko Zamernik, Branko Kelemina, Jože Jerovšek, Miroslav Luci, Franc Čebulj, Pavel Ruper, Ivo Hvalica, Janez Janša, Bogomir Špiletič in Nada Kregelj-Zbačnik. V posredni delitvi mandatov si je poslanski sedež pridobil šest poslancev: Vladimir Čeligoj, Jože Zagožen, Franc

Pukšič, Franc Jazbec, Rudolf Petan in Janez Mežan.

V SKD so neposredni mandat dobili štiri poslanci: Vinko Demšar, Jurij Malovrh, Ciril Pucko in Lojze Peterle. V posredni delitvi mandatov si je sedeže v parlamentu zagotovilo šest poslancev: Benjamin Henigman, Helena Hren-Vencelj in Ivan Božič ter z nacionalne liste Izidor Rejc, Miroslav Mozetič in Marijan Schiffrer.

V ZLSD so neposredni mandat dobili štiri poslanci: Miran Potrč, Aurelio Juri, Ciril Ribičič in Janko Veber. Preostalih pet sedežev pa je stranka dobila pri posredni delitvi mandatov, kjer so sedeže zagotovili še: Feri Horvat, Borut Pahor, Samo Bevk, Boris Sovič in Bojan Kontič.

V DeSUS si je neposredni vstop v parlament zagotovil Ivan Kebrič, pri posredni delitvi mandatov pa so sedeže dobili še Zoran Lešnik, Franc Žnidaršič, Anton Delak in Eda Okrečič-Salmič.

V SNS so bili vsi štiri poslanski mandati razdeljeni posredno. S strankine nacionalne liste sta v parlament prišla Zmago Jelincič, Rafael Kužnik, glede na zaporedje največjih ostankov glasov v razmerju do količnika v volilni enoti pa Peter Lešnik in Polona Dobrajc.

Madžarsko narodno skupnost bo v državnem zboru tudi v tem mandatu predstavljala Marija Pozsonec, italijansko narodno skupnost pa Roberto Battellui. V prvem primeru je na minulih volitvah od 6229 volilnih upravičencev svoj glas oddalo 4079 volilcev, v drugem pa se je od 2604 volilnih upravičencev italijanske narodne skupnosti volitev udeležilo 1707 volilcev.

Od 1.542.218 volilnih upravičencev je na parlamentarnih volitvah glasovalo 1.136.679 volilcev ali 73,7 odstotka. Od tega je 346 volilcev glasovalo s potrdili, ker pomotoma niso bili vpisani v volilne imenike. Po pošti je glasovalo 5.312 volilcev. Neveljavnih je bilo 67.007 glasovnic, ker so bile prazne oziroma ker volja volilca ni bila jasno izražena.

Po nedavnih volitvah je bilo vložnih tudi nekaj pritožb, vendar je RVK ugotovila, da gre pri tem predvsem za opozorila in pobude ter da ni nobenega razloga za preložitve ugotavljanja volilnega izida.

STA - Internet

Marijan Schiffrer, predsednik parlamenta

Ne moremo govoriti o naključju. Kot kristjani raje omenimo božjo previdnost. Po njej bo naš rojak, zastopnik izseljencev na nacionalni listi Slovenskih krščanskih demokratov Marijan Schiffrer predsedoval otvoritvenemu zasedanju Državnega zbora kot najstarejši izmed poslancev. To bo zgodovinski dogodek, o katerem gotovo nihče še do pred kratkim ni sanjal. To pa je verjetno tudi nov razlog, da se nekatere osebnosti na slovenski levici še vedno neumorno trudijo, da bi našle kako ustavno zapreko ali zakonsko določbo, ki bi našemu predstavniku onemogočila priti do mesta, ki mu v parlamentu pripada.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Argentini

se ob volitvah v Državni zbor Republike Slovenije iskreno zahvaljuje pooblaščenecem za potrjevanje volilnic kartic g. Božidarju Finku, g. dr. Andreju Finku in g. Hermanu Zupanu iz Buenos Airesa, g. ing. Jožetu Šmonu iz Mendoze in g. Emiliju Žigonu iz Rosaria, da so bili pripravljene sprejeti to nalogo, še prav posebej pa za imenitno izvedbo potrjevanja volilnih kartic. Enako se zahvaljujemo tudi vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da so bile pravočasno prispele glasovnice tudi pravočasno izpolnjene in pravočasno v Sloveniji.

Prof. Dr. Janez Žgajnar
veleposlanik

IZSELJENSTVO SPREJEMAJO S SIMPATIJO

Pogovor z Marjanom Schiffrerjem, novoizvoljenim poslancem v SKD kot predstavnikom izseljencev

Izvoljeni ste bili v parlament kot nekaj predstavnikov Slovencev po svetu, kar se je zgodilo proti v zgodovini. Kako se počutite na tem mestu?

Zame je to velika čast, ki si je še zdaleč nisem pričakoval. Dejstvo pa je, da so krščanski demokrati prva in dosedaj edina stranka - mogoče bodo sledile še kakšne druge - ki je odgrnila zaveso in opazila, da onkraj Karavnak in Goriških brd živi ena petina Slovencev.

Kako mislite izvajati svojo nalogo kot predstavnik krščanskih demokratskih Slovencev po svetu?

Moja naloga bi bila dosti lažja, če bi lahko povsod zagotavljal, da predstavljam vse izseljence. Malo težko bo stalno podarjati, da predstavljam krščanske demokrate, ki že imajo razpredeno mrežo po svetu, drugi je pa še nimajo. Zato bi bilo treba, da druge stranke, ki imajo interes, da so zastopane v državnem zboru, postavijo svoje organizacije v izseljenstvu ali pa da pride do kakega dogovora, da enkrat neka stranka zastopa eden, prihodnjič kak drug, ampak da ima pooblastila kot zastopnik vseh izseljencev. Doma težko razumejo, da jim rečete, da zastopate krščanske demokrate po svetu. Oni naše izseljence smatrajo kot nekaj enovitega, skupnega, kjer političnih strank skoraj ni.

Imate kake konkretne načrte, kako bi uveljavili naša stališča v parlamentu?

Vprašanje, ki se je zastavilo takoj v začetku, je bilo: Kdo je sploh še Slovenec? Kot prva bo treba z zakonom ali drugo odločbo to urediti. Osebnost mi je najbolj pri srcu ideja, da bi se definirali za Slovence tisti, ki se čuti Slovenca in to tudi izjavlja, čeprav mu slovensčina ne teče več. Doma je predvsem zaradi južnjakov zakon, ki pravi, da mora prosilec za slovensko državljanstvo obvladati vsaj približno slovenski jezik, kar pa je v našem primeru precej težko.

Kako gledate na sedanji slovenski politični položaj, ko si desnica in levica delita parlament točno na polovico?

Po teoriji je to brezizhoden položaj in če bi se držali strogo pravil, bo bilo treba misliti na nove volitve. Ker pa so stranke slovenske pomlade sestavljene iz ljudi, pa mislim, da se bo tu ali tam lahko z osebno pogodbo ali dogovorom kakšen poslanec iz teh strank dal pridobiti v sklop madatarja, ki bo brez dvoma Janez Drnovšek.

Kako gledate na slab volilni izid SKD?

Slovenski krščanski demokrati so plačali račun sodelovanja z liberalno demokracijo, sicer pa je po mojem znanju ta račun prišel prehitro in številčno previsoko.

Kako gledate na možno povezavo vseh treh strank slovenske pomlade?

V bistvu je povezava že tu in ne verjamem, da bi se kateri izmed njihovih voditeljev na nivoju strank dal pritegniti v kakšno koalicijsko z Liberalno demokracijo. Na nižjih nivojih pa je vse možno.

Kako boste držali povezavo z Argentino?

V bistvu bi moral držati tudi povezavo z ZDA in Kanado; Avstralija je malo oddaljena. Na primer: Kanadčani so v veliki večini v velikem številu prišli osebno volit v Slovenijo, ker jim niso za časa prišle volilnice. Z njimi smo se pogovarjali o nujnosti, da bi zastopnik, ne glede na strankarsko pripadnost - smatrali so me za njihovega zastopnika - večkrat prišel tja, prikazal razmere doma in da bi mu oni predali svoje

težave, če bi se dalo o njih razpravljati v državnem zboru.

Boste kaj prišli v Argentino?

Vračati se mislim občasno, kakih dvakrat, trikrat na leto. Gotovo je tak oseben stik boljši kot mrzli faksi, ker - žal - zlasti krščanska demokracija veliko greši, ker ima s tujino pre malo pismenih povezav. Opozoril sem jih tudi, da imajo na internetu novice, stare štirinajst dni.

Lahko poveste kako zanimivost iz svoje volilne akcije?

Omenil bi kot „ocvirek“, da je bil moj zadnji govor muslimanom. Muslimanov je v Sloveniji kar veliko in na seji SKD smo sklenili, da bi bilo pametno jim kaj povedati. Tako sem govoril muslimanom, češ da so nekako v istem položju kot mi - izseljenci, in sem jih vzpodbujal, naj obdržijo svoje korenine, kaj več pa nisem hotel govoriti, ker bi bilo proti tistemu, kar Slovenci doma zagovarjajo.

Kako ste sodelovali z Vivodom in Mizertom?

Oba sta velika garača. zato se jima je osebno zahvalil Peterle, zlasti Vivodu, ki je prekrižaril vso Slovenijo podolgem in počez, imel veliko govorov in bil na vseh važnejših sestankih kot prodpredsednik stranke. Tako da je bilo na koncu slišati komentar: Kdaj bodo že ti Argentinci šli domov, da nas bodo nehali priganjati.

Bi še kaj povedali?

Slovenci doma niso že kakih petdeset let slišali, da je zunaj njihovih meja še kakšen Slovenec, ker je bilo rečeno, da so zunaj vsi izdajalci. Tako so me na primer nekje vprašali: Pa vi seveda nemško govorite med sabo? Tako sem ji moral razlagati, da je več stopenj izseljenstva: nekateri imamo še slovenske šole, drugi pa tega nimajo več, a se po srcu čutijo še Slovenci in bi radi postali slovenski državljani kar so ljudje brez ozira na politično pripadnost sprejemali s simpatijo. Kot dobri nacionalisti so se nenkrat zavedli, da jih ni dva milijona, ampak več.

Kako pa gledajo pri SKD na nas kot izseljence?

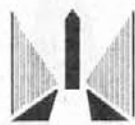
Za nekatere je bilo razočaranje, da je bil zastopnik izseljencev tako visoko na nacionalni listi. Ko se je pojavilo vprašanje o ukinitvi nacionalne liste, je nastopil predsednik Lojze Peterle in kot enega najmočnejših razlogov v njen prid navajal, da je v nacionalni listi zastopnik izseljencev in če lista pade, pade z njo mesto zastopnika izseljencev, kar pa bi stranko postavilo v nemogoč položaj.

Hvala lepa za pogovor in želim vam veliko uspeha.

Pogovarjal se je **Tine Debeljak**

Najboljši na svetu

Komorni zbor Ave pod vodstvom Andraža Hauptmana je na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Atenah 11. novembra osvojil absolutno prvo mesto in naslov najboljši zbor sveta. Pevke in pevci zborava Ave so med 68 zborov iz 26 držav dosegli 1. mesto in zlato plaketo v kategoriji mešanih zborov ter 2. mesto in zlato plaketo v kategoriji komornih skupin.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Katica Cukjati

CAVALLO NADALJUJE SVOJE
NAPADE

Posledice številnih napadov z obtožbami bivšega ministra za gospodarstvo se počasi pojavljajo. Prva pomembna tožba, ki je prišla v javnost že pred časom, je povezana z enim izmed sodnikov vrhovnega sodišča, to je Belluciom. Cavallo ga je javno a brez kateregakoli dokaza obdolžil, da je goljuf in korumpiran. Takšna nepremišljena izjava je prisilila - kar je bilo pričakovati, da je Bellucio načel sodnijski postopek zaradi klevete. V prvem Cavallovem preključu te klevete, v katerem je bilo razvidno, da je v svojem ponosu, morda celo prevzetnosti bivši minister za gospodarstvo želel, da bi ostal volk sit in koza cela. Zato je ta navidezni preklic zvenel nekako tako, da na žalost nima dokazov za svojo trditve. Seveda je prizadeti sodnik odločno odklonil take vrste obžalovanje. Po nasvetu drugega advokata je Cavallo pismeno predložil novo oprostitev, ki zveni zelo formalno, a ni prepričljiva. Sedaj je odvisno od sodnika, ki vodi ta proces, če bo to obžalovanje izjave sprejeto ali ne. Če ne bo sprejeto, se bo tožba nadaljevala. Žaljenje časti je po zakonih lahko kaznovano celo z zaporom. Nihče ne verjame, da bi bilo možno, da bi Cavallo obsedel v zaporu. Formalno je pa za Cavalla pomembno, da bi bil v tej prvi tožbi oproščen, saj ima pred seboj še vrsto podobnih procesov in si ne želi negativnega precedenta.

Pri vsej tej zadevi se pa ljudje sprašujejo: ali ima Cavallo resen namen nadaljevati neke vrste etično kampanjo proti korupciji in s tem pridobiti večjo simpatijo pri političnem kandidiranju ali to počenja predvsem zaradi nekega maščevanja nad določenimi funkcionarji in podjetniki. Ali ima bivši minister sploh kakšne tehtne dokaze za svoje trditve? In če jih ima, ali bo kateri izmed obtoženih sploh obsedel v zaporu? Če bi se Cavallu posrečilo dospeti do zadnje točke, bi precej zrasel v očeh volivcev, kljub temu, da mu primanjkuje precejšnja mera modrosti in diplomacije, kar je bistvene važnosti za dobrega politika. Temu je pa treba še dodati, da ni priljubljen med nižji in srednjimi sloji.

BIVŠI MINISTER CAVALLO NI
OSAMLJEN

Cavallova kampanja proti korupciji po sodiščih in v javnih izjavah zveni kot Kihotov boj z mlino. Seveda pa vsebuje močno politično zaznamovanost pri prihodnjih parlamentarnih volitvah v letu 1997 in čez tri leta na predsedniških volitvah. Vrsta politikov, ki se je prej ali slej čutila prizadeta zaradi Menemove politike ali zaradi korupcije, ki obdaja predsedniško okolje, je začela snubiti Cavalla kot političnega kandidata. Eden izmed teh je bivši Menemov notranji minister in predstavnik stranke Nueva dirigencia, to je Gustavo Béliz. Tudi ta je v svoji zagnanosti ciklično kandidiral v peronizmu, nato obsojal korupcijo, potem ponovno kandidiral v PJ, itd. ter nazadnje odstopil kot minister in ustanovil lastno gibanje. Ramón (Palito) Ortega, ki je pred leti zmagal volitve kot guverner v Tucumanu v okviru peronistične stranke, ni imel sreče s peronističnimi sodelavci (on sam ni bil nikoli član peronistične stranke). Njegovo guvernersko obdobje kljub najboljši volji ni bilo uspešno predvsem zaradi bojkota samih peronističnih pristašev. Več ali manj je ohranjal dobre stike s Cavallo, če vrsto let. Na prihodnjih predsedniških volitvah Palito Ortega želi tekmovati z Duhaldejom za mesto argentinskega premiera in že išče primerno figuro, ki bi

prevzela podpredsedniško mesto. ne vemo, ali bo Cavallo sprejel kdaj to ponudbo - saj vloga podpredsednika po argentinski ustavi, dokler je predsednik živ, nima posebne važnosti ne privlačnosti. Tretji, vsaj zaenkrat, za katerega je Cavallo lahko interesantna figura. je José Octavio Bordón, bivši guverner province Mendoze. Bordón, po poklicu sociolog, izhaja iz peronističnih vrst in je bil kot pripadnik te stranke tudi izvoljen za senatorja. Že v začetku Menemove vlade je pokazal nezadovoljstvo s predsednikovo politiko. Nedvomno uživa precej simpatij med volivci. To dokazuje že samo dejstvo, da je kljub temu, da se je v zadnjem trenutku povezal s Chacho Alvarezom v FREPASO, zmagal notranje volitve v tej stranki - ali bolje imenovanega gibanja - in verjetno imel precejšnjo zaslugo, da je stranka pri zadnjih predsedniških volitvah zavzela drugo mesto. Kot je bilo razvidno zaradi ideološke formacije in izbire ustreznih metod, se je Bordón umaknil iz FREPASA in si želi hoditi lastno pot, a potrebuje primerne sodelavce. Ali bi za njega Cavallo bil primeren sopotnik?

Vsi trije politiki so se s Cavallo pogovarjali, iskali stike, izmenjavali mnenja, plaho govorili o skupnem sodelovanju, a zaenkrat se ni nihče jasno izrazil niti ne zavzel odločilnega stališča. Kaj vse se bo lahko zgodilo v argentinski stvarnosti v treh letih? To vprašanje ni edina skrb bodočih kandidatov pri odločitvi za sodelovanje. Nad njimi visi tudi upravičen dvom, kako se bodo končali Cavallovi sodnijski postopki. Zaenkrat je bivši minister za gospodarstvo dvorezni nož, ki lahko pridobi ali zmanjša število morebitnih volivcev.

ČE SE SOL IZPRIDI....

Odkar človeštvo pozna oblike družb in njih oblast, je vedno v neki meri obstajalo to, kar danes imenujemo korupcija, vendar naj bi bila izjema. V tem stoletju in to celo v okviru demokratičnih sistemov se je od tu do tam pojavljalo razkrajanje družbenih ustanov zaradi pomankanja etične držbe njihovih predstavnikov. Najgloblji dokaz propada nekega demokratičnega sistema in to v jedru samem je tedaj, kadar se korupcija pojavi v samem pravosodnem sistemu. Na žalost je Argentina prišla do tega dna. Pravosodni sistem je neka abstrakcija, a sodniki, ki ga predstavljajo, so konkretni ljudje. Krivično bi bilo dvomiti o etičnem obnašanju vseh sodnikov, a tisti, ki najbolj izstopajo v sredstvih javnega mnenja, so večinoma najslabši primeri sodnijske etike. Tu niso več važna imena, temveč njih dejanja. Po branju časopisov, radijskega in televizijskega obveščanja prebivalci Argentine sledijo samo negativnim eksponentom. Imamo sodnike, ki so prevzeli funkcijo televizijskih igralcev: razkazujejo svoje imetje, ne poznajo sodnijske diskretnosti, da o modrosti sploh ne govorimo, skupaj s policijo se zapletejo v dvomljive kriminalne raziskovalne procedure; privolijo, da imajo nekateri zaporniki v ječah posebne privilegije (VIP zaporniki); ne morejo upravičiti pred DGI svojih bančnih računov in imetja, itd. Skratka, nimajo najmanjšega pojma o tem, kaj je pravično in ekvativno. Na dnu pa si argentinski prebivalci - zavestno ali podzavestno - želijo predvsem le tega, da bi sodnik bil to, kar mora biti: zadnja beseda v vladnem sistemu, samostojen funkcionar, ki bi enakopravno in nepristransko skrbel za skupni blagor in za blagor vsakega posameznika. Dokler se tisti, ki so zadolženi za to poslanstvo, tega ne bodo zavedali, nima Argentina kot država izgleda za izhod iz te zapletene politične in gospodarske in predvsem etične situacije!

POBUDA

ZA OCENO USTAVNOSTI 87. IN 54. ČLENA ZAKONA O VOLITVAH V DRŽAVNI ZBOR

Slovenski krščanski demokrati — SKD vlagamo zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti 87. in 54. člena zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list R, št. 44/92) saj je navedeni zakon v teh členih v nasprotju z določili 43., 44. in 14. člena Ustave Republike Slovenije.

87. člen zakona o volitvah v državni zbor določa, da okrajna volilna komisija, pri ugotavljanju izida glasovanja po pošti, upošteva le tiste glasovnice, ki so prispele po pošti do 12. ure na dan po dnevu glasovanja.

Roka iz obeh navedenih členov zakona sta prekratka, da bi omogočila vsem državljanom (volilcem), ki so na dan glasovanja v tujini, ker tam začasno ali stalno prebivajo, glasovanje po pošti v skladu s 1. odstavkom 82. člena zakona o volitvah v državni zbor.

V praksi to pomeni, da je od 5000 državljanov (volilcev), ki so na dan glasovanja v tujini, ker tam začasno ali stalno prebivajo in so republiški volilni komisiji sporočili, da želijo glasovati po pošti (so zahtevali vpis v volilni imenik), le 3000 dejansko glasovalo, ostalih 2000 kuvert z glasovnico in volilno karto pa prihaja na republiško volilno komisijo v teh dneh in jih republiška volilna komisija in okrajne volilne komisije sicer sprejmejo, zaradi določbe 87. člena zakona pa jih ne smejo upoštevati pri ugotavljanju izida glasovanja. Pri tem uradni rezultat volitev še ni ugotovljen (to se bo zgodilo najprej 15. 11. 1996 v popoldanskih urah) in bi republiška volilna komisija, če bi ji zakon to dopuščal, pri ugotavljanju volilnega izida zlahka upoštevala tudi te glasovnice.

Iz navedenega sledi, da je tudi rok iz 54. člena zakona, ki določa, da morajo biti liste kandidatov predložene volilni komisiji

najkasneje 25. dan pred dnem glasovanja, postavljen preblizu dnevu glasovanja, saj volilne komisije ne morejo začeti pošiljati glasovnic prej kot 22 — 18 dan pred dnem glasovanja. Mnogi naši državljani — izseljenci tako prejmejo glasovnico in volilno karto le nekaj dni pred dnem glasovanja, neredko tudi šele po dnevu glasovanja, vsekakor pa v roku, ki jim ne omogoča uresničevanja njihove volilne pravice, pravice, ki jim tako kot vsem državljanom pripada po 43. členu Ustave Republike Slovenije. Z navedenimi določbami je tako kršen tudi 44. člen Ustave Republike Slovenije, saj je tem državljanom onemogočeno sodelovanje pri upravljanju javnih zadev po svojih izvoljenih predstavnikih. Tako je s temi določbami zakona kršen tudi 14. člen Ustave Republike Slovenije, ki vsem državljanom zagotavlja enakost pred zakonom in enake človekove pravice in svoboščine, med katerimi je gotovo ena temeljnih prav volilna pravica.

Prelagamo, da ustavno sodišče odpravi določbo 87. člena zakona, ki določa rok, po katerem volilna komisija več ne upošteva glasovnic volilcev, ki glasujejo po pošti, in da omogoči, da se še pri letošnjih volitvah upoštevajo tudi glasovi volilcev, ki jim je ob uporabi tega člena odvzeta njihova volilna pravica.

Predlagamo tudi, da sodišče s svojo odločbo razveljavi rok iz 87. člena zakona o volitvah v državni zbor, ter naloži državnemu zboru, da uredi zakonske roke tako, da bodo omogočali izvedbo volilnih opravil tudi volilcem, ki imajo začasno ali stalno prebivališče v tujini.

Prosimo za prednostno obravnavo zadeve.

Lojze Peterle
predsednik SKD

ODGOVOR

Ustavno sodišče je na seji dne 14. 11. 1996 obravnavalo pobudo stranke Slovenski krščanski demokrati iz Ljubljane za oceno ustavnosti 54. in 87. člena Zakona o volitvah v Državni zbor (uradni list RS, št. 44/92). Sklenilo je, da se pobuda sprejme, predlog za začasno zadržanje izvrševanja izpodbijanih določb pa zavrne.

Pisni popravek sklepa bo strankam vročen naknadno.

dr. Tone Jerovšek
predsednik

Državni volilni komisiji

Spodaj podpisane ustanove ugotavljamo kršitev državljanke pravice utemeljene v Ustavi RS (členi 3, 4, 14 in 43).

Prejeli smo pritožbe slovenskih izseljencev iz Evrope, ZDA, Kanade, Argentine in Avstralije, ki so želeli sodelovati pri državnoborskih volitvah, pa se čutili odrinjeni in celo izigrani ob obljubah, da bodo imeli možnost glasovanja.

Ugotavljamo: Mnogo odposlanih glasovnic v tujino je prispelo prepozno, znatno število pa sploh ni dospelo. Nenehoma dobivamo podatke ljudi, ki so prejeli glasovnice šele včeraj; drugi, pa da sploh niso dobili.

Zahtevamo popravilo teh nepravilnosti s podaljšanjem roka za preštevanje glasovnic vsaj za teden dni.

S spoštovanjem

Izseljensko društvo Slovenija v Svetu
Boštjan Kocmur

Svetovni slovenski kongres — KRS
Franci Feltrin

Danijel Malenšek o seznamu Kučanovega klana

„Slivnik lahko tja zapiše tudi kitajskega cesarja“

Ljubljana

— Misel iz naslova je prvi odziv Danijela Ota Malenška, ko je svoje ime zagledal na seznamu Kučanovega klana in njegovih najpomembnejših „akterjev“; objavljen je bil v zadnji številki Maga na podlagi besedila z diskete neznanega avtorja. Številna imena naj bi po prepričanju anonimnega izviralca iz prijateljev v starem režimu, sorodstvenih vezi, udbovske preteklosti... med seboj pa jih povezuje ena oseba.

„Čakajte trenutek, naj malo pogledam. Aha, gre po abecednem vrstnem redu... S, s, s, s... Slivnika, poznavalca te ‚matrije‘, ne najdem.“ je pozorno gledal seznam Danijel Ota Malenšek in dodal: „Niti ni napisano, kdo in na podlagi česa je to sestavil. To pomeni, da lahko ta očitno na seznam uvrsti tudi kitajskega cesarja, če mu je tako všeč...“

Zgodilo se je v Sloveniji

EVROPSKA ZVEŽA

Predstavniki Slovenije in Evropske komisije so v Strasbourgu podpisali začasni sporazum med Slovenijo in EZ. Začasni sporazum predstavlja gospodarski del evropskega sporazuma o pridruženem članstvu, ki sta ga Slovenija in EZ podpisali 10. junija letos, začel pa bo veljati 1. januarja 1997. Odbor za zunanje gospodarske odnose Evropskega parlamenta je sporazum soglasno podprl.

NASLEDSTVO JUGOSLAVIJE

Na dvodnevem sestanku 13. novembra so se sešle pogajalske delegacije vseh petih pravnih naslednic nekdanje Jugoslavije, torej BiH, Hrvaške, Makedonije, Slovenije in ZR Jugoslavije, z mednarodnim posrednikom sirom Arthurjem Wattsom. Vdaja slovenske delegacije Miran Mejak je povedal, da delegacije v drugem krogu pogovorov o delitvi premoženja nekdanje federacije niso dosegle „posebnega napredka“.

Saj se je izkazalo, da je ZR Jugoslavija sicer verbalno pripravljena na pogovore, vendar pri tem uporablja taktiko zavlače-

vanja. ZRJ pri tem spodbija veljavnost resolucije Varnostnega sveta ZN številka 1022, ki ugotavlja, da je prišlo do razpada Jugoslavije, in si pridružuje pravico do kontinuitete nekdanje skupne države, ostale štiri države — BiH, Hrvaška, Makedonija in Slovenija, pa naj bi se bile odcepile, zato naj bi imel Beograd pri delitvi premoženja glavno besedo.

Delegacije so v sredo končale drugi plenarni sestanek, pogovore pa bodo nadaljevale konec novembra na dvostranski ravni s sirom Wattsom.

SLOVENIJA NAD ČEŠKO

Sloveniji je Češko, vodilno med reformnimi državami ob njihovem odpiranju na Vzhod, uspelo izriniti s prvega mesta. „Slovenija je po višini bruto domačega proizvoda že na ravni Grčije,“ je na novinarski konferenci povedal Peter Havlik z dunajskega inštituta za Mednarodne gospodarske primerjave. Slovenski BDP na prebivalca je lani dosegel 58 odstotkov povprečja članic Evropske zveze, sledi pa ji Češka z 52 odstotki.

Po STA

Zadnje novice po volitvah

Liberalna demokracija Slovenije je na izhodiščih lastnega predvolilnega programa in temeljite analize predvolilnih programov ter nastopov vseh novih parlamentarnih strank pripravila konkreten program prihodnje sredinske koalicije. S tem dokumentom in možnostmi za prihodnja koalicijska povezovanja se bo v začetku prihodnjega tedna seznanil novi poslanski klub LDS, na tej osnovi pa bo po napovedih strankinega podpredsednika Igorja Bavčarja v prihodnjem tednu tudi začela pogovore o oblikovanju nove vlade. LDS naj bi v državnem zboru vsekakor dosegla, po oceni generalnega sekretarja Gregorja Golobiča pa celo presešla, magično mejo 46 glasov, ki so potrebni za potrditev mandatarstva. Podpore poslancev pa naj ne bi dosegli s pomočjo prebegov iz ostalih poslanskih skupin, temveč zato, ker bodo sestavili sredinsko koalicijo, ki bo stvari v državi vodila umirjeno naprej.

Koalicija strank slovenske pomladi bo obstala, je na novinarski konferenci poudaril predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije Janez Janša in nadaljeval, da so na seji predsedstva stranke podprli Marijana Podobnika kot mandatarja naslednje vlade ter koalicijo 3+1 (če bi do nje prišlo), drugače pa vztrajajo na tem, da pomladne stranke same oblikujejo vlado. SDS bo vodila kampanjo za dvokrožni večinski volilni sistem, v okviru katere že mesec dni in pol poteka t. i. civilni referendum, na katerem so doslej zbrali že več kot 100 tisoč podpisov podpore omenjenemu sistemu.

Predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle je na novinarski konferenci vnovič poudaril, da v stranki razmišljajo le o koaliciji strank slovenske pomladi, ki nudi formulo 3+1, in sicer v razmerju 45:25.

Predsednik vlade in stranke LDS Janez Drnovšek daje nesporno prednost pridobitvi mandata za sestavo prihodnje vlade, pred možnostjo, o kateri je nedavno poročal Washington Times in po kateri naj bi bil Drnovšek eden od najbolj primernih kandidatov za generalnega sekretarja OZN. Drnovšek se je v torek ločeno sešel s predstavniki levičarske Demokratične stranke upokojencev Slovenije (DeSUS) in vnovič izvoljenima predstavnikoma italijanske in madžarske narodne skupnosti Robertom Battelijem in Marijo Pozsonec.

Nikoli. Niso me niti vprašali, ali hočem biti član te hudodelske družbe, kar partija je in je bila. Prav tako mi ne morejo ničesar očitati tisti, ki so bili v tej družbi in se danes posipajo s pepelom, da niso angažirani ne v Liberalni stranki in nobeni drugi. Njihov namen je, da bi me diskreditirali. Tako kot mi je gospod Kučan na seji sveta Demosa v času osamosvajanja dejal: „Veš, Mišo, saj razumeš, moram te kompromitirati, da bodo ljudje mislili, da se malo bolj pozna, kot se...“ Kljub vsemu se mi zdi moje ime na seznamu kompliment in priznanje neke politične teže.

Nadaljevanje na 6. strani

V partiji niste bili nikoli...

Arh. Jure Vombergar

Pogled nazaj - pogled naprej

Nadaljevanje in konec govora na Pristavskem dnevu

Vendar, govoriti o zlatih časih more biti izgovor za sedanjo nedelavnost in mrtvilo; govoriti o minljivih simbolih, kot je ombu, pa govorniški okras ali mašilo. Prepričan sem, da Pristava takih govorniških pripomočkov ne potrebuje, kajti Pristava še vedno živi. Kdor le enkrat na leto obišče ta krajevni dom, bo vedno mogel opaziti kak prizidek ali izboljšavo. Danes ima Pristava najbolj reprezentativno folklorno skupino, ki nas res dostojno predstavlja pred argentinsko javnostjo. Predvsem pa ima nekaj, kar čudi obiskovalce iz Evrope in kar je poročstvo naše prihodnosti, in sicer veliko število otrok v sobotni osnovni šoli.

To je naš zaklad: imamo mlade žene in može, dobre mamice in očke, ki z ljubeznijo sprejemajo večje število otrok. Imamo stare mame in stare ate, ki s ponosom štejejo svoje vnuke, ki z žarečimi očmi povedo, da jih imajo, recimo, petnajst, šestnajsti pa da je na poti. To so narodni heroji, ki so Slovence rodili, ne pa tisti, ki so jih množično morili in še danes, po petih letih demokracije v Sloveniji, dobivajo izredne pokojnine za svoje zločine. Škandal!

Število otrok po družinah je tisti pokazovalec, ki pove, katera skupnost, narod ali država ima prihodnost in katera gre svojemu poginu naproti. „Maščevanje zibelk“ se že uresničuje nad belo raso, tudi nad Slovenijo in njenim zamejstvom (ko zapirajo šole in otroške vrtce) in to nam ne sme biti vseeno.

Mi smo zavezani slovenskemu narodu, ne vsakokratni državi oz. državam na ozemlju, kjer naš narod že več kot 1000 let živi. Preživeli smo sveto rimsko cesarstvo, avstroogrsko monarhijo, državo SHS, kraljevino Jugoslavijo, FLRJ, bomo tudi to in ono, ki se že napoveduje.

Interesi države ne sovpadajo nujno z interesi naroda, ki v njem živi, še manj s tistim delom naroda, ki živi zunaj meja; morejo biti celo v opreki z njim. To že doživljamo na lastni koži.

Eden glavnih ideologov boljševiške travestije na Slovenskem, postkomunizma, tranzicije ali kakor se že imenuje, je izjavil: „Sedaj ne govorimo več o narodu, sedaj govorimo o državi“. Pač, boljševiki niso nikoli vrednotili narod kot tak, razen kolikor so ga lahko uporabili in manipulirali za svoje razredne, oblastne in sedaj še lastniške interese. Prežihov Voranc, slovenski pisatelj, sicer pa vodilen agent Kominterne, je med revolucijo izjavil Milošu Vauhniku: „Če se bo slovenski kmet upiral, ga bomo izselili v Sibirijo in tukaj bomo naselili Kitajce“. Sedanji trend gre tudi v to: če Kranjci, Štajerci, Primorci, Korošci, Belokranjci in Prekmurci ne bodo ustrezali, se bo naselilo Bosance, Šiptarje ali kogarkoli. Važno je le, da se jezika nauče.

Kaj se godi v Sloveniji? Število splavov je enako številu rojstev; kar je rojstev, so v veliki meri otroci prišlekov z juga bivše Jugoslavije. Odkar so boljševiki na oblasti, je vsako leto 700 samomorov; to število je stalno, ne narašča in ne upada; 34 primerov na 100.000 prebivalcev je svetovni vrh. Nedavno sem zvedel za novo lumparijo: vsak lahko zamenja svoj priimek. More izbrati kakršnokoli ime, tudi neizgovorljivo, samo da ne vsebuje znakov kot so odstotek, podpičje ali kaj podobnega. Lansko leto je teh zamenjav samo v Ljubljani bilo sprejetih 1122. Samo tri so zavrnilo. Razumljivo je, da kdo spremeni kako črko v svojem priimku, ki zveni smešno, kar je preostanek podeljevanja

priimkov iz časa fevdalizma, kmečkih uporov, ko so upornikom dajali posmehljive ali celo sramotilne priimke; ali da Primorci zahtevajo nazaj svoje slovenske priimke, katere so jim poitalijanili za časa fašizma. Ampak kar tako, brez važnega razloga! In tako Svetozar Mihajlovič postane Janez Hribar, Mehmet Zulfikarpašić postane Tone Kopač, Skender Gashi pa Franc Potočnik. Ali je to način, kako naj bo Republika Slovenija država Slovencev?

Morda je lahko v interesu države, da če postane prebivalstvo neustrezno, ga zamenja oziroma nadomesti. Nikakor pa to, kar se godi, ni v interesu slovenskega naroda. Ugotavljam, da sedanji državniiki z ozirom na prebivalstvo le registrirajo številke in odstotke, izvajajo ankete, delajo popise in jih skrbno, a neprizadeto analizirajo, kot bi šlo za surovine ali blago v zalogi; ničesar pa ne storijo, da odpomorejo grozljivemu dejstvu, da naš narod fizično izginja, moralno propada ter da upada narodna zavest in ponos.

„Veliki rdeči zmaj“, ki je po padcu berlinskega zidu in po razpadu Sovjetske zveze sestopil in se potuhnil, danes objestno in izzivalno dviga glavo. V petih letih demokracije je ob naivnosti in popustljivosti pomladnih strank opravil svojo metamorfozo in nemoteno poskrbel zase in svoje mladiče. Sedaj ima v svojih rokah vse: last in oblast, sodno, zakonodajno in izvršilno; vse korekture in kontrole izvršne oblasti; ima policijo in vojsko, šolo in zgodovino, časopise, radio in TV.

Primerjam z igro taroka: pobrali so vse najboljše karte, škisa, monda, XX, XIX, vse po vrsti navzdol in rekli, zdaj se pa igrjamo. Na eni strani odprt valat, na drugi pa kralji in kraljice, ki jih najmanjši tarok prevzame. Zdaj pa igrjamo, pojdemo na volitve in referendum. To pomeni norca se delati iz ljudi; vse skupaj je ena velika, cinična potegavščina.

In glej, čez štirinajst dni bodo v Sloveniji volitve in tudi slovenski državljani v zdomstvu bomo mogli voliti. Med nas prihajajo ljudje, ki delajo propagando in novačijo za svojo stranko; ne zato, ker bi jim šlo za par deset naših glasov, ampak za par tisoč, morda celo par deset tisoč glasov tistih rojakov v Sloveniji, ki podobno mislijo kot mi, ki zaprepasčeni gledajo, kaj se godi in ne vedo, kaj bi; ki gledajo, kako se bomo odločili mi v Argentini. Tolikokrat so jih že okoli prinesli travestirani boljševiki pa tudi „naši“, da ne verjamejo in ne zaupajo več nikomur. A kaj naj jim rečemo? Kdo si upa trditi, kje je rešitev? Tu ne gre samo za ustrezen strankin program, gre za možnost udejaniti ga; za moč in korajžo, da se razhajka boljševiška mafija, ki je vsepričujoča in zagozdena v vse špranje civilne družbe. Drugače je vse zastoj.

V Sloveniji so zelo maloštevilni, ki so spregledali to zaenkrat nekrvavo, a superinteligentno, dosledno, totalno igro vojno. V pismih bralcev, ki protestirajo, opozarjajo, svarijo, se opažajo vedno ista imena. Večina se verjetno boji in se bo vedno bolj. Kdor je prebral knjigo „Kučanov klan“, se ima česa bati. Morda pa je prav to namen knjige? Pisati o razbojnikih, vedoč, da so nedotakljivi, je isto kot reči: ljudje, pazite se, bojte se, bodite tiho, prilagodite se, sprejmite dejstva, kakršna so, le to je perspektivno ali pa... ali pa pojdite. Kajti: „Slovinci imamo ene revolucije dovolj!“ (Kdo je že to rekel?)

Če boste sodelovali, dobite žig na roko in čelo, boste mogli kupovati in prodajati. In tako bo večina sklonila glave,

eni se bodo potuhnili, drugi dobrikali, nekateri bodo pa morda res emigrirali. Pri tem mi pride na misel, kar je napisal Franci Žnidar v svojem prispevku za III. tabor SVS, ki je bil 6. julija t.l. v Škofovih zavodih na temo: Zakaj se Slovinci po svetu ne odločajo bolj množično za vrnitev v Slovenijo, ko pravi: „Kaj, če bi se morali po sili razmer (vojna, katastrofa) Evropejci izseliti? Bi bila Argentina vabljiva za Slovence? Tudi to bi bilo mogoče. Argentina je ena redkih držav, ki še danes sprejema številne izseljence (Ruse, Ukrajince, Korejce in druge). Ne bi bilo odveč ohraniti dobre in čedalje bogatejše stike s tako odprto državo“. Dodal bi: gonja proti postavitvi spomenika generalu San Martinu in vse mogoče žalitve, dezinformacije in natolcevanja na njegov račun ne koristijo ohranitvi dobrih odnosov z Argentino; bojim se, da se nam bo še vsem opletalo.

Še vedno mislimo, da moremo kaj dobrega storiti za naš narod. V znamenjih časa skušamo razbrati naše poslanstvo za naprej. Naši neprijatelji se zadnja leta razpisujejo o nesmislu in neperspektivnosti naše politične emigracije, odkar je komunizem propadel. Seveda tega ne počenjajo, ker bi jih skrbelo, kaj bo z nami, pač pa je to zanje samo priložnost, da nas smešijo in sramotijo. Še vedno smo marsikomu trn v peti.

Da se povrnem k začetni misli: Kaj, če je naše poslanstvo v tem, da pripravimo prostor novim slovenskim beguncem? Pomislim na mojega očeta: če bi mu kdo leta 1940, ko sem se jaz rodil in je on bil na višku svoje pisateljske slave, rekel, da bo čez nekaj let moral oditi in končati svoje življenje nekje v Argentini, na drugem koncu sveta, 12.000 km proč, bi mu gotovo rekel, da je nor; kot bo tudi zdaj kdo o meni rekel, da trapám. Vendar zgodovine še ni konec in je povsem nepredvidljiva.

Srečanje bivših taboriščnikov v San Martinu

Po zadnji svetovni vojni so bili slovenski begunci, ki so morali zapustiti domove, da so se rešili svoja življenja, in drugi, ki jih je usoda vrgla v svet že med vojno, nameščeni v raznih begunskih taboriščih v Italiji in eno teh je bil v mestu Trani ob obali Jadranskega morja blizu mesta Bari. Leta 1946 je živel v tem taborišču nad 150 Slovencev z družinami, meseca septembra istega leta pa je prišlo v to taborišče čez 550 fantov in mož, ki so bili mobilizirani med vojno v italijansko in nemško vojsko in so se nato nahajali v službi angleške vojske. Ko so pa britanske čete zapuščale Italijo, so te vojake poslali v begunsko taborišče Trani, kjer so bile tudi druge narodnosti, kot Madžari, Srbi, Grki in drugi; vendar so imeli Slovinci večino, med njimi je bila dobra organizacija. Za versko skupnost je skrbel dušni pastir Stanko Skvarča, pred njim je pa bil lazarist Ciril Demšar, ki je pred kratkim umrl na Koroškem. Deloval je otroški vrtec in osnovna šola. Živo je bilo kulturno in športno delovanje, ter delo pevskega zbora. Dramatski odsek je vodil Maks Planinc, ki je pripravil več iger kot „Analfabet“, „Trije vaški svetniki“ in opereto „Miklavž prihaja“; z igrami so gostovali tudi v sosednjem slovenskem taborišču v Barleti. Izhajal je razmnoženi list „Naša pota“, organiziral se je tudi inštrumentalni orskester pod vodstvom Borisa Pavšerja, vršili so se redno prosvetni sestanki. Pri športu se je največ igrala odbojka, nogomet, lahka atletika in orodna telovadba, šahovski turnirji pod vodstvom Franca Lobnika so bili na dnevnem redu.

Med vodstvom Slovencev je bil dr.

Nehajmo se gnjaviti s tem, če in kdo bi se ali se bo vrnil v Slovenijo. Zakonca Mirijam in Gregor Batagelj v prispevku za že omenjeni III. tabor SVS pravita: „Mi v Argentini si slovenstvo predstavljamo tako, kot ga poznamo iz vsakotedenskega življenja po skupnih slovenskih domovih, v slovenski skupnosti“. To slovenstvo je drugačno kot ljubljansko, celovško ali tržaško; klevlandsko, torontsko ali sidneysko. Je drugačno, a nič manj slovensko; postaja avtohtono, če pod tem pojmom razumemo, da nastaja na kraju, kjer biva; postaja samozadostno, se zapira vase, vztraja in upa proti upanju. Španski rek pravi: „Es de hombres luchar por las causas perdidas“. Lahko bi ponášili tako: možato je boriti se za izgubljeno pravdo, kadar je ta poštena in pravična, čeprav je za javno mnenje taka drža donkihotska, boj z mlino na veter.

Kot zavrtni ljubimci, potem ko smo obiskali Slovenijo in doživeli hladen sprejem, ko naša povsem legitimna pričakovanja niso bila uslišana, niti upoštevana, se vračamo nazaj k svojim. Naj povzamem in v prvi osebi množine priredim Pismo od doma, objavljeno v Svobodni Sloveniji 3. oktobra t.l., pismo, ki doživeto in ganljivo, pa povsem realistično, prikazuje naše sedanje čutenje:

„Slovinci v Argentini imamo tu svoje družine, otroke in vnučke, ki čebljajo po slovensko. Tu imamo svoje domove, tu so naši žulji in uspehi, tu imamo grobove svojih najdražjih. Tu se shajamo v slovenski skupnosti in na prireditvah, kjer se vsi poznamo med seboj, dobivamo se pri nedeljskih mašah, kjer se duhovno okrepimo, ohranjamo verske in narodne vrednote. To je naš svet, naša mala Slovenija v svetu, Bog daj, da bi še dolgo živela. Nimamo doprinesti domovini ta čas drugega kot svojo neizmerno ljubezen in zvestobo do naroda, da je lahko zgled in vzor marsikateremu v Sloveniji“.

Franc Bajlec ki je živel tam s svojo družino, duša društvenega življenja sta bila Aleksander Pirc in žena Mojca in pa mladi in nadarjeni Edi Gobec, pa je bil kmalu nastavljen v bližnji angleški vojaški bolnici pri 21 letu, zaradi znanja jezikov za vodjo administracije, kjer so rabili zaradi korupcije in kraje pošteno vodstvo. Edi Gobec je danes kot vseučiliški profesor v pokoju v Clevelandu.

V začetku leta 1948 se je začelo to taborišče prazniti, največ slovenskih beguncev se je odločilo in tudi odšlo v Argentino, kjer so se skoraj vsi naselili v Buenos Airesu in okolici. Župnik Skvarča je bil nastavljen v Jauregui blizu Lujana, kjer je živel nekaj slovenskih družin. Povezavo, ki je bila v taborišču Trani, je župnik Skvarča skušal ohraniti in nadaljevati, zavedajoč se nevarnosti, ki pretijo mlademu človeku v tujini, če sam nima opore in družbe; kakor hitro se utopi v tujini, se zgubi versko in tudi narodno. Z župnikom so se dobivali na raznih sestanih in na raznih krajih. Ta srečanja se vršijo vsa leta tudi po njegovi smrti pred petnajstimi leti.

Letošnje srečanje se je vršilo v nedeljo 10. novembra v Slovenskem domu v San Martinu ob zelo lepem številu. Sveto mašo za vse številne umrle znance je daroval upokojeni župnik Albin Avguštin, katerega je pokojni Skvarča prosil, naj po njegovi smrti skrbi za njegove nekdanje vernike, somaševal pa je Franci Šenk. Po maši je bilo v obednici skupno kosilo in živahen razgovor ter obhajanje številnih spominov, veselih in žalostnih.

I. Ž.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCI V ARGENTINI

LJUBLJANA - Poleg klasičnih kart za tarok sta bila do sedaj znana še "slovanski tarok" Hinka Smrekarja in "taboriščni tarok" Borisa Kobeta. Zdaj pa je podjetje za poslovna darila Eurotrade izdalo "slovenski tarok" slikarja Matjaža Schmidta, ki ga je izdelal po zamisli umetnostnega zgodovinarja dr. Janeza Bogataja. Motivi so kar pisani: kralje predstavljajo kralj Samo, kralj Matjaž, celjski grof Herman II. in general Rudolf Maister; dame so Primiceva Julija, Lepa Vida, Hema Krška in slikarka Ivana Kobilca; fantje so France Prešeren, Jožef Plečnik, Anton Linhart in Rihard Jakopič. Taroki imajo po dva motiva: eden predstavlja kak prizor iz slovenske mitologije ali literature, drugi pa iz vsakdanjega življenja ali okolja. Za škisa je slikar uporabil sliko Fortunata Berganta Prestar, ki je po koncu druge svetovne vojne izginila iz Narodne galerije. Karte so bile izdelane pri znanem Piatniku na Dunaju, stanejo pa okoli 5.000 tolarjev.

MARIBOR - Ob 60-letnici prve filatelistične razstave v Mariboru so na Mariborskem gradu odprli razstavo znamk in drugih poštinih znakov. V 160 vitrinah je bilo videti tudi pošto, opremljeno z žigi, ko znamk še ni bilo. Maribor si je priboril mesto tudi v Guinnessovi knjigi znamk, ker je od tu prvič odpotovala pošta z jadralskim letalom, in sicer v Gradec.

CELJE - Zaradi kraje avtorskih pravic so kriminalisti ovadili osebo, ki je pripravila material za izdajo zgoščenk z različnimi slovarji. Hotela je zaslužiti kakih 25 milijonov tolarjev le s prepisom na CD slovarjev, ki jih je pripravila in izdala Državna založba Slovenije. Zaradi hitrega posredovanja je bilo zelo malo materiala že prodanega, ostalo pa so zasegli kriminalisti po prodajalnah.

SOLKAN - Prva pisna omemba kraja sega v leto 1.001, a Solkančani so že zdaj začeli z vrsto prireditvev v pripravo skorajšnjega jubileja. V tem okviru se spominjajo rojakov, ki so si s svojim življenjem in delom zagotovili trajen spomin. Tako je koprski škof dr. Metod Pirih blagoslovil spominsko ploščo na rojstni hiši dr. Josipa Srebrnič (1876-1966), bogoslovnega pisca, zgodovinarja, filozofa, dekana Teološke fakultete v Ljubljani in škofa na otoku Krk.

MEŽICA - Dolgoletno izkoriščanje rudnika svinca in cinka v Mežiški dolini je pustilo precej močne sledi. Analize zemlje na vrtovih okoli odlagališča žlindre na Glančniku so pokazale, da je v zemlji (in potem seveda v povrtninah) tudi po večkrat nad dopustno mero svinca, cinka in kadmija. Ker naj bi veter odnašal delce kovin daleč po dolini, bodo z analizami nadaljevali, na najbolj ogroženih vrtovih pa načrtujejo zamenjati zgornjo plast zemlje.

LJUBLJANA - Še pred volitvami je izšla knjiga Spomenke Hribar z naslovom *Svet kot zarota*, v kateri naj bi poskušala analizirati logiko, mišljenje in delovanje politika Janeza Janše na podlagi njegove knjige *Okopi*. Po njenih besedah naj bi skušala v naslovu "zaobjeti temeljno resnico ideologije, ki temelji na razdelitvi sveta na dobro in slabo polovico - jaz in vsi drugi. Kdor je z mano, je dober, kdor ni z mano, je slab. Vsi ostali, ki niso z mano, so tako ali drugače posegli v zaroto proti meni."

LJUBLJANA - Povprečno poje vsak Slovenec na leto po kilogram svežih rib in skoraj kilogram konzerviranih, medtem ko naj bi pojedel po 35 kilogramov drugih mesnih izdelkov. Lansko leto se je povečal ulov v slovenskih sladkih vodah zaradi povečan-

ja ukvarjanja z ribogojništvom v rečnih bazenih.

KRŠKO - Čeprav naj bi se Slovenija dolgoročno odpovedala uporabi jedrske energije, bo morala do leta 2.000 v jedrski elektrarni zamenjati dva uparjalnika. Dosedanja imata že precejšnje število zarjavelih cevi, kar predstavlja višje stroške vzdrževanja, obenem pa zmanjšanje moči reaktorja. Ponudnika novih uparjalnikov naj bi izbrali še pred koncem letošnjega leta, vsi stroški modernizacije JEK pa naj bi stali okoli sto milijonov dolarjev. - Pred zaprtjem elektrarne je treba, po mnenju poznavalcev, vedeti vsaj deset let prej, kdaj bo JEK zaprta; medtem pa mora delovati v optimalni varnostni in proizvodnji kondiciji.

LJUBLJANA - Slovenski inštitut za kakovost in meroslovje (SIQ) je kot uradna ustanova in predstavnica Slovenije bil sprejet v EQNet, to je organizacije, ki povezuje enakopravne inštitute iz 19. zahodnoevropskih držav, Japonske in Avstralije. Slovenija pa je prva država iz komunističnega bloka, ki je bila sprejeta v to organizacijo. EQNet se ukvarja z ocenjevanjem in certificiranjem sistemov vodenja.

RADVENCJI - V zvoniku stoletne Rajšpove kapele v Slovenskih goricah je po drugi svetovni vojni pel zvon, ki ga je domači kovač izdelal kar iz letalske bombe. Zdaj so krajani to pojočo bombo zamenjali za pravi 62-kilogramski zvon in ga namestili z vsemi slovesnostmi.

LJUBLJANA - *Historical Dictionary of Slovenia* je naslov 350 strani dolge enciklopedične knjige, ki predstavlja tujcu obris slovenske zgodovine. V Sloveniji sta jo predstavili avtorici Carole Rogel in Poldka Plut-Pregelj, izšla pa je pri ameriški založbi Scarecrow Press. S 400 gesli prikaže značilnosti političnih, gospodarskih, kulturnih, šolskih, etnoloških in drugih pojavov v Sloveniji, s posebnim poudarkom na zadnjih štiridesetih letih (take so zahteve za ložbe).

BOGOJINA - Prekmurske vasi Bogojina, Filovci, Ivanci in Bukovnica spadajo v občino Moravske Toplice, se pa potegujejo za pravico, da se z referendumom odločijo za "samostojno" občino. Kot razlog za svojo zahtevo omenjajo, da so nekakšen verski (katoliški) in nacionalni (slovenski) otok v pokrajini: po eni strani mejijo na vas (Tešanovci), v kateri so prebivalci pretežno evangeličanske vere, po drugi pa z Dobrovnikom, v kateri prevladujejo Madžari. Vsekakor pa pravijo, da imajo bogato šolsko, kulturno in zgodovinsko tradicijo, s katero utemeljujejo svojo pravico do lastne občine. - Bogojina je znana po izredni cerkvi, mojstrsko delo arhitekta Plečnika.

BRNIK - Ker se promet na brniškem letališču vidno veča in predvidevajo, da bo leta 2005 prevozil milijon in pol potnikov, so zadnje čase veliko sredstev namenili infrastrukturi. Letališče je kupilo moderne naprave, ki omogočajo pristajanje letal pri vodoravni vidljivosti 50 metrov (vidljivost navzdol praktično ni potrebna). Take naprave ima zaenkrat 80 letališč na svetu, Brnik pa bi napredoval v letališko kategorijo B III. Ker pa mora za uporabo teh naprav pripraviti navodila uprava za zračno plovbo pri ministrstvu za promet in zveze (in to traja približno eno leto), bo Brnik uporabljal toliko časa še stare naprave iz leta 1988, ko je kot prvo letališče v takratni Jugoslaviji dobilo naprave za kategorijo B II, ki omogočajo pristajanje letal pri horizontalni vidljivosti nad 400 metrov.

Osebne novice

Rojstvo: Rodil se je Matija Malovrh, sin Marka in Ani roj. Podržaj.
Čestitamo!

Krščena sta bila v cerkvi sv. Miklavža v San Justu dvojčka Marjan in Marko Figueroa, sinova Fabiana in Andrejke roj.

Krajnik; botri so bili: ga. Helena Krajnik Silvero in Darijo Silvero ter ga. Estela Figueroa in Leonardo Travaglini. Krstil je pater dr. A. Kukovica.

Čestitamo!

Nova diplomantka: Na medicinski fakulteti buenosaireske Universidad del Salvador je 5. novembra diplomirala iz fonovdiologije Natalija Černič.

Čestitamo!

BARILOCHE

Obiska iz Slovenije

Zadnji konec tedna v oktobru se je tu mudil slovenski ombudsman Ivo Bizjak, po zaključitvi mednarodnega zasedanja obudsmenov v Buenos Airesu. Prvo srečanje je bilo pri kosilu, ki ga je bil priredil v CAS-u Ciril Markež v soboto, 26. oktobra. Tam so se mogli navzoči v neposrednem razgovoru in izmenjavi osvestiti o splošnem stanju v Sloveniji in, seveda, tudi o tamkajšnjem političnem trenutku, skoraj tik pred državnimi volitvami.

Drugo, splošno srečanje z njim pa je bilo v novi dvorani Planinskega društva še isti dan zvečer. Najprvo je varuh človekovih pravic pohvalil slovenstvo bariloških rojakov, nato pa je prešel na opis dela svojega dela in urada. Urad je podrejen neposredno državnemu zboru, ki ga tudi financira. Poslušalci so se zanimali s precej številnimi vprašanji o tehnični plati prihodnjih volitev. Razgovorov je nato nanesel na vprašanja o aferi Depale vasi, pa je bila razlaga o njej zelo skopa. Drugo vprašanje, ki tudi ni prejelo zadovoljivega odgovora, je bilo o glasovanju v DZ o uvrščanju v veteranske pravice nekdanjih protikomunističnih borcev in nasilno mobiliziranih v nemško vojsko.

Ombudsman Ivo Bizjak sicer zagovarja vzdrževanje dobrih odnosov do izseljencev in se tudi posveča reševanju njihovih prošelj; po drugi strani pa meni, da je nesmiselno imeti zastopnika emigracije v državnem zboru.

Rojaki morejo poslati svoje prošnje oz. pritožbe na njegov urad na Slovenski 27 v Ljubljani; od prvega januarja prihodnjega leta pa na Dunajski 56, istotam.

V ponedeljek, 28. oktobra je pa v isti dvorani bilo predavanje dr. Bogomirja Štefaniča o grobiščih komunističnih žrtev na področju Kočevskega Roga. V imenu tukajšnje skupnosti ga je pozdravil predsednik Slovenskega planinskega društva Matjaž Jerman, nato je pa gost razvijal svojo pripoved. Že ob naselitvi v letih šestdeset je bilo slišati, da „so bile v tistem kraju velike morije“. V dobi osamosvajanja Slovenije se je v Kočevju tudi pojavil Demos in je pod njegovim okriljem bil ustanovljen odbor za raziskovanje grobišč na tistem ozemlju. Odbor je postavil primerne kažipote ter ogradil brežno grobišča Pod Krenom. Ustanovljen je bil posebni odbor za urejanje tistih grobišč... nato še predlog za postavitve spominskega svetišča, ki pa je iz birokratskih razlogov kar naenkrat ostal brez odkazanega proračunskega kredita. Te in druge težave naj bi kazale, da ni prave politične volje pri sedanjih oblasti, da bi raziskale izčrpano vse tedanje morije. Govorniku je uspelo odkriti kar lepo število tedenjnih ubijalcev (eksekutorjev) in je mogel tudi razširiti svoje raziskovanje izven Kočevskega območja.

Še veliko zanimivih podrobnosti in važnih okolnosti je omenil dr. Štefanič, a jih žal ni mogoče tu navesti. Ostaja le zavest, da je njegovo delo zelo težavno in polno ovir.

Družinska nedelja

Šola Jakoba Aljaža je kot vsako leto v tej dobi priredila družinsko nedeljo preteklega 3. novembra v stanu Planinskega društva, kjer omenjena šola tudi gostuje. Pričetek je bil s pevskim nastopom vseh učencev šole, in sicer s samo slovenskimi pesmimi, ki so se jih skozi to leto naučili pod vodstvom Lučke Jermanove. Le-ta je nastop pripravila in vodila; njega posebnost je bila tudi v tem, da je vsaka pesem imela posebno inscenirano; seveda s primernim odrskim sodelovanjem otrok. Nekatero pesmi so bile občinstvu bolj malo znane, druge pa so bile predstavljene z neobičajnimi melodijami — in je kar teklo iz ene pesmi v drugo! Pesmi pa je spremljala ter povezovala z ustreznimi glasbenimi vložki Anica Arnshek Magistrova na elektronske orgle. Nava-jamo spored pesmi: Barčica po morju plava, Petelinček lepo poje, Srečali smo mravljo, Tam gori za našo vasjo, Jaz bi rad cigajnar bil, Regiment po cesti gre, Srce je žalostno, Kekčeva pesem, Angelci vsi prihitite, Marija je po polji rajžava, Marija pomagaj in kot zaključek še spomin na papežev obisk domovine: Tisoč let je minilo. Nastop je žel zelo navdušeno ploskanje v priznanje otrokom za tako razsežen in prisrčno podan spored in izvedbo, odrskim pomočnikom in vodstvu šole nasploh.

Drugi del prireditve je pa bila čajanka, s slaščicami in različnimi dobrotami, katere so prispevale posamezne družine. V prijetnem ozračju so se rojaki razgovarjali še dolgo časa in naj gre tu še zahvala vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali pri tej prireditvi. **SZ**

Nagel izlet na „Celinski led“.

Pred dnevi sem omenil, da je pet slovenskih bariloških planincev odrinilo v nedeljo 27. 10 v Južne Ande z namerjo, da se popnejo v zaledju Fitz Roya na „celinski led“. Proti pričakovanju se je ta planinska družba po uspeli turi vrnila 4.11 v Bariloche, kar predstavlja svojevrstni časovni rekord.

Že v ponedeljek 28. 10 zvečer so prispeli povsem premočeni v zavetišče „Piedra del Fraile“, kjer je „pod skalco“ postavljen zasilni bivač. Tam so se posušili in prespali in se naslednji dan povzpeli do ledenika Marconi. V sredo 30. 10 jim je zasijal „veliki kordiljerski dan“. Ob jasnem dnevu, tako redkem v južnih Andih, so prišli do mej celinskega ledu, pripeli smučke in se podali po ledeni planoti proti jugu. Precej težko opremljeni so vendar sorazmerno hitro potovali več kot 25 kilometrov po zasneženi ledeni ravnici in zvečer po dolgočrajni hoji zapustili „celinski led“. Naslednji dan so morali poiskati Sedlo vetrov (Paso del Viento) po katerem so se spustili v dolino Tunel in se v soboto 2. 11 vrnili v naselje Chalten. Še skok do ledenika Perito Moreno na Lago Argentino in vožnja preko Río Gallegos in Comodoro Rivadavia nazaj v deželo jezer. Kot sem že pisal, so odpravo sestavljali: Dinko in Bogdan Bertonec, Blaž Razinger, Marijan in Martin Mavrič.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan - od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

HOSTERIA ALPINA

Vam nudi prijetne počitnice na morju
Pričakujejo vas
Zlata Bat de Gremes in družina

Rezerve v Bs. As. Telfax: 791-9697/6785
Calle 307 N° 609 - (7165) Villa Gessell
Tel: 0255-68066

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije sporoča, da bo kolonijo vodila gospa Marija Slabe, učiteljica v Južičeve šoli. Ostali spremljevalci-ke bodo pa po možnosti iz vseh naših slovenskih šol. Cena koloniji je kot smo že objavili 330 pesov. Prijave sprejema pisarna Zedinjene Slovenije od ponedeljka do petka od 16. do 20. ure. Prosimo, da prijavite otroke najkasneje do konca novembra. Prvo polovico je treba plačati do 5. decembra, drugi del pa do 20. decembra najkasneje.

BODITE PREVIDNI!

Ne nosite gotovino s seboj! Plačujte v Argentini, v Sloveniji ali kjerkoli po svetu s kreditno kartico

MASTERCARD CARTA SLOGA

To vodilno kreditno kartico pod najugodnejšimi pogoji dobite v SLOGI. Če imate KARTO SLOGA in naložbo vsaj \$200.-, vas kreditna kartica na vaše ime že čaka v naši pisarni. Dvignite jo čimprej! V uradnih urah smo vam na razpolago osebno ali po telefonu 654-6438, 656-6565.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

predstavitve knjige

Mons. dr. Mirko Gogala USODA IZSELJENCEV

Predstavil jo bo dr. Alojzij Kukovica SJ ob navzočnosti avtorja.
Sobota, 23. novembra 1996, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Proslava Kristusa Kralja

v nedeljo, 24. novembra, v Slovenski hiši

- ob 16. slovesna maša, pel bo zbor Gallus (Anka Savelli Gaser). Pridigal bo dr. Lojze Kukovica DJ
- po maši poimenovanje dvorane po škofu Rožmanu
- v dvorani akademija v počastitev škofa Rožmana ob 50 letnici krivične obsodbe: slavnostni govor cont. Milana Magistra, recital Rožmanovih misli v režiji lic. Stanka Jerebiča, petje Mladinskega zbora San Justo (Andrejka Selan Vombergar), scena: Stane Snoj.

K udeležbi vabi rojake in predstavnike ustanov

Slovensko dušno pastirstvo v Argentini.

LETOVIŠČE SLOGA

Del Cielito 279 - Villa Udaondo - Castelar
ZAČETEK: Sobota, 30. novembra 1996 - blagoslov vode

VSTOPNINA: ZASTONJ:

- 1) Člani s KARTO SLOGA in vsaj \$200.- naložbe.
- 2) Otroci članov do 12. leta v spremstvu staršev ali varuhov.
- 3) Upokojenci ali nad 65 let stari člani.

\$6.- ob nedeljah in praznikih in \$3.- ob delavnikih člani s Karto SLOGA in z naložbo manj kot \$200.-

\$12.- ob nedeljah in praznikih in \$6.- ob delavnikih člani brez KARTE SLOGA.

Nečlani v spremstvu članov plačajo dvojno vstopnino, t. j. \$24 in \$12. Letos ne bo zaprto ob sredah.

Obvezen zdravniški pregled. Zdravnik bo ordiniral ob nedeljah.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Slivnik ...

Nadaljevanje s 3. strani

Ko govorimo o Udbi, na kaj se spomnite?

V času študija so me skušali prestrašiti. Pisali so mi čudne karakteristike, zaradi tega nisem dobil štipendije. Leta 1963 sem se temu javno upri na fakultetni skupščini. Študentska organizacija je sprejela sklep, da tega ne bodo več počeli. Od takrat me pustijo pri miru. To je tako: če si Udbi pokazal zobe, da se jim ne mislim udinjati in se jih prav nič ne bojim. Nikoli se nisem pustil nikomur in ničemu izseljivati. To je moje osebno in politično izročilo. Za kaj takega pa je treba imeti pogum.

Kako da se je Janez Janša še pred območnimi volitvami izogibal Liberalni stranki, pred letošnjimi pa ste bili prvi pri podpisu sporazuma med pomladnimi strankami?

„To je politična presoja vsake stranke, kdaj se s kom družijo glede na politične interese, ki jih SDS ima. Sklep takratnega predsedstva je bil, da ne smejo sodelovati na nobenem sestanku z Liberalno stranko, na kateri bi bil jaz. Zakaj so tako menili, ne vem. To se nam je zdelo nedopustno

umešavanje v strankarske pristojnosti. Da so zdaj bolj naklonjeni sodelovanju z nami, nas veseli. SDS je izrazilo levo stranko, vodijo pa jo nekdanji komunisti... To pa ni nič narobe, če so zdaj spoznali, kaj je prava demokracija.“

Pogovarjala se je Vesna Tripkovič Slovenec 25.10.

KOMENDA - Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar je koncelebriral mašo, ki je bila v sklopu prireditve ob 700-letnici prve omembe komenske bolnišnice svetega Petra (Hospitale Sancti Petri). Po maši je o jubileju spregovoril veliki prior princ Fra Wilhelm von Liechtenstein o poslanstvu Malteške bolniške pomoči in Suverenega malteškega reda.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je 3. novembra zapustila ljubljena sestra, svakinja, teta, sestrična in nečakinja

Tinca Lavrič

Iskreno se zahvalimo delegatu Jožetu Škerbcu za vse obiske, duhovno pripravo in sv. mašo; Daniju Vrečarju SDB za somaševanje in vodstvo pogreba; prof. Francetu Bergantu za molitve ob krsti. Zahvalimo se vsem, ki so jo obiskovali v njeni bolnici, darovalcem cvetja in vsem, ki so jo prišli kropiti in jo spremljali na zadnji poti na pokopališče Villegas.

Žalujoci:

sestra Marija poročena Kržišnik z družino
brat Ciril z družino (v domovini)
brat Lojze z družino
in ostalo sorodstvo.

Ramos Mejia, Tablada, Moravče.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

PAZIM

starejše osebe ali bolnike
gospa Lučka 764-4030

OBVESTILA

PETEK, 22. NOVEMBRA

Občni zbor Počitniškega doma dr. Rudolf Hanzelič ob 19. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 23. NOVEMBRA

Pri SKA predstavitve knjige msgr. Mirka Gogale Usoda izseljencev

NEDELJA, 24. NOVEMBRA

Proslava kristusa Kralja v Slov. hiši.

NEDELJA, 1. DECEMBRA

V Rožmanovem domu ob 11.30 maša s skupnim kosilom.

PORAVNAJTE NAROČNINO